

Đánbá

DEPOT-LEGAL
INDOCHINE
Nº 4229/0

MOI SỐ 1 tháng 4.00
2 tháng 8.00
3 tháng 15.00
0\$35 CHÍNH-PHỤ
GẤP ĐỔI.
HỮU-TỬ VÀ NGÂN-
HỮU X N CỬ VÊ
La DIRECTRICE du
TUAN BAO
ĐÁN - BÀ
76, Wiélé - Hanoi

TUAN PAO XUAT BAN NGAY THU SAU

NAM THU 6 = SO 247 = RA NGAY 23 JUIN 1944
Toa - Soan và Tri - Su 76, Rue Wiélé Hanoi - T. 429

NHỮNG VỤ ĐỀ SINH ĐÔI THẬT VÀ GIẢ

VIỆN « Nhân-chủng-học » ở Hanoi sau nhiều năm nghiên-cứu đã công-bố kết-quả về vấn-đề đẻ sinh đôi ở Hanoi ít hơn ở Âu-châu, nhưng số người sinh đôi mà « một trai một gái » lại nhiều hơn bên Âu-châu. Bên ấy lệ thường người ta sinh đôi thì sinh luôn hai gái, hay hai trai, chứ ít khi sinh một trai một gái như ở Hanoi.

Nhân cái tin này, ta cũng nên biết qua cái hiện tượng lạ về sự sinh-lý ấy.

Các nhà sinh-lý học cho ta biết rằng về sự sinh đôi có hai thứ : thật và giả.

Sinh đôi « thật » là sinh hai đứa con tuy đưa ra trước đưa ra sau, song cả hai đứa đều do có một tế-bào sinh ra.

Còn sinh đôi « giả », là tuy cũng một lần sinh hai đứa trẻ ra kế tiếp nhau, song hai đứa ấy do hai tế bào này nở lặn chứ không phải một.

Sự phân biệt này rõ ràng, quan hệ lắm.

Nếu sinh-đôi « thật », (do một tế-bào sinh ra hai đứa), thì luôn luôn sinh hai trai hoặc hai gái, và mặt mày hai đứa trẻ giống nhau như khuôn đúc, khó thể phân biệt được đứa nào anh, đứa nào em. Cho đến tiếng nói bộ di, và tính tình cũng giống nhau hết nữa, đến nôi khi lớn lên, vợ hay chồng của đứa này có thể lẫn lộn với đứa kia, nếu không có một dấu hiệu gì riêng để phân biệt. (Xem tiếp trang 8)

HỎI.— Xưa kia chàng ở xa gần với nhà tôi. Đôi bên chưa tới chàng có tình ý gì, thoảng hoặc chàng có đến chơi với anh tôi gặp tôi thì chào theo phép lịch sự mà thôi. Đến khi hỏi và cưới tôi thì chàng bỗng đi bất nơi khác. Tôi cũng không để ý, về nhà chồng tôi chỉ còn biết có chồng và phận sự của mình. Nay tôi đã được hai cháu thơ. Hạnh phúc gia đình của tôi có thể nói là rất đầy đủ.

Bây giờ một người bạn gái thân của tôi đưa cho tôi một bức thư nói rằng của người quen tôi trước, tôi đọc bức thư nhận ra người xưa kia ở gần với tôi. Trong thư chàng tỏ ý đã yêu tôi từ trước, chưa kịp ngỏ lời thì tôi đã lấy chồng. Chàng đành âm thầm ra đi. Song trên đường phau lư chàng chỉ gặp nghịch cảnh, chàng thất vọng đã nhiều và mỗi an ủi độc nhất đời chàng. Chàng lại chỉ còn biết tìm nơi tôi. Chàng không dám xin tôi một tình yêu mà chỉ xin tôi một chút tình bạn an ủi chàng mà thôi. Hiện chàng đang đau ốm. Người bạn gái đưa tôi bức thư cũng thú rằng vì thương hại chàng nên bạn tôi phải nhận đưa dùm thư cho chàng và khuyên tôi cũng nên lấy chút lòng nhân trả lời cho chàng.

Bức thư tôi vẫn giữ song tôi chưa dám trả lời. Bà khuyên tôi nên thế nào? Chín e chồng tôi hay được, sinh lòng nghi kỵ.

VÔ DANH

TRẢ LỜI.— Có thể rằng mỗi tình của người đàn ông kia là chân-thành. Song trong địa vị của bà trong cái bốn phận làm vợ, làm mẹ của bà, bà không thể lấy cái lòng nhân mà đáp

CHUYỆN ... RIÊNG

lại mỗi tình của người ấy được dù là tình bạn! Bởi vì có nhiều người đàn bà đoan chính mà thành sa ngã cũng chỉ tại cái lòng nhân và cái lòng tin khờ khạo về sự phân biệt tình bạn và tình ái! Thư đi từ lại, thơ thân, an ủi ấy thế là đầu mỗi một vụ ngoại tình đây! Bà nên coi chừng cái lòng mình đừng để nó huyền hoặc đánh lừa.

Thái độ của bà bây giờ phải quyết liệt không nên giữ bức thư của người nọ hãy xé đi. Và

QUÊ LAM

n° 6 rue de la Lague HANOI
(PHỐ CHẢ CA)

Là một hiệu giày phụ nữ được nhiều tin nhiệm của quý bà, quý cô, vì kiểu đẹp và tốt nhất không đâu sánh kịp.

Bản hiệu mới chế ra nhiều kiểu sandals mùa nực để đi xe đạp rất bền và nhẹ giá tính phải chăng.

cũng không nên trả lời thư. Bà chỉ nên nhắn người bạn gái nói rõ cho người đàn ông kia biết bà xin đa tạ tâm lòng ông ta. Song bà không thể là bạn an ủi của ông được, bây giờ bà chỉ biết có chồng, có con bà mà thôi. Còn ông ta thì ông ta hãy coi cái sự nghiệp hơn cái ái tình, đừng nên đeo đuổi, một mối tình vô vọng nữa. Hãy giữ mối tình cảm cho trọn lời. Nếu ông ta là người có tâm chí và thật giồng đa tình (nói theo tiêu thuyết một chút) thì đang ốm, nghe những lời chính đính của bà nhắn cho tất phải thoát mồ hôi mà khỏi ốm.

Bà chớ nên bắt chước cô gái giả hạt châu, đem câu « ngậm ngùi chẳng gặp khi chưa có chồng » mà viết thư hoặc nhắn hồng ta nhé, Xưa nay ta vẫn khen cô gái giả hạt châu là trinh tiết nhưng theo tôi một sự nhận hạt châu bọc vào giải áo (như bà đã nhận thư và gìn giữ bấy lâu) một câu than thở hận chẳng gặp nhau lúc còn son rồi đủ bởi nhọ cái tiết hạnh của nàng rồi. Bởi vì tiết hạnh của người đàn bà đâu có phải chỉ ở sự trong sạch của xác thịt. Trong tâm trí, trong tinh thần, người đàn bà cũng phải giữ tiết hạnh với chồng. Và cái tiết hạnh ấy gồm với cái tiết hạnh kia mới thật hoàn toàn cao quý!

HỎI.— Vì lòng thương hại và không muốn làm nản chí học hành của một bạn trai nên phải làm ra bộ yêu quý anh ta. Sự đó có thú thật cho vị hôn phu chính thức của tôi biết? Không ngờ một người xưa nay vẫn có tình ý với tôi song không được tôi để ý tới lên mạo chữ tôi viết thư cho người bạn trai mà tôi giả yêu kia, gửi

(Xem tiếp trang 11)

NƯỚC TRONG NGUỒN

TRUYỆN DÀI CỦA THU-THU — (XEM Đ. B. TỪ SỐ 235)

Câu chuyện dần dần ngừng bật. Hai người trầm ngâm, mỗi người ngán ngiam một phía. Nhưng họ cũng không tư tưởng gì, lòng nhẹ thênh có cái thư sướng mới thoát được một ám ảnh mà mình vẫn tha thiết. Ở Phương, cái cảm giác đó càng rõ rệt hơn, nó gần giống cái cảm giác của người mẹ vừa sổ đứa hài nhi. Thê là xong, cái thai nặng nề trong bụng đã trở nên một sự gì rất hiền nhiên rồi, không còn làm cho mình hồi hộp, lo âu, với bao nhiêu hoài nghi, dự đoán nữa.

Chiều cuối thu mau tối. Đèn điện nhà khách sạn trước mặt, đèn điện trong công viên bật sáng một loạt. Mỹ, Phương cùng giạt mình với cái ánh sáng chói lọi bất ngờ. Mỹ đứng phắt lên, Phương cũng vội đứng lên theo. Nàng lăm bắm, nửa như nói một mình, nửa như thú với bạn :

— Minh ngộ quá ! Đố phải bao nhiêu thì giờ..

Mỹ mỉm cười, nhìn bạn một cách chiu mến. Phương như đùa trẻ được dung túng, tắc lưỡi nói thêm :

— Ấu đó cũng là một điều gần của tuổi trẻ do cái óc tự tôn lại hay lý luận và xúc động sinh ra !

Trong mấy tháng về cuối niên học, Phương học như người say, người cuồng. Ngọn lửa đam mê nung nấu âm thầm trong đôi mắt đắm chiều, bộc lộ trong tất cả những cử chỉ hấp tấp, nóng nảy. Các giáo sư, các bạn học đều nhận thấy sự thay đổi đó và đều ngạc nhiên trước những tấn tới bất ngờ của Phương !

Hơn ai hết, Mỹ cũng nhận thấy. Nàng vui vui trong trí, nghĩ thầm :

— Con nhỏ ngộ quá ! Lên cơn học như người ta lên cơn nóng sốt !

Tuy nhiên, Mỹ có ý lo cho sức khỏe của Phương. Nàng muốn khuyên Phương học từ từ điều độ. Song nàng e lời khuyên của mình đã không có hiệu nghiệm như ý muốn, lại hóa thành một khúc gỗ sô đồ đoán tầu đang mở hết tốc lực ! Sự tai hại sẽ quá đáng hơn ! Trí tưởng tượng Mỹ còn hình dung Phương là một con búp bê múa rối điều khiển bởi một sợi giây cốt mà lời khuyên của Mỹ thì sẽ là một cái gì đột nhiên làm ngừng giây cốt lại, con búp bê bỗng chóc cứng đờ, ngơ ngác, bợ ngỡ không

còn biết dùng làm trò gì nữa. Là vì Mỹ đã hiểu bản tính Phương, một bản tính đam mê cực độ. Ở Phương không có gì là nửa chừng, không có gì là lừng khờ lừng khờ. Một lần nàng ngồi im, hai là nàng lăm hăm hờ, lăm dên quên cả rằng có bản thân nàng ! Chỉ trong sự đam mê, quên cả thân mình, Phương mới để lộ hết bản ngã của mình. Cho nên Mỹ để mặc Phương say học, mê học. Nàng chỉ lẳng lặng coi chừng sức khỏe của Phương. Nhưng lạ một điều, nét mặt Phương ngày một rạng rỡ hồng hào ra. Sự thỏa mãn trong tâm hồn mang ảnh hưởng tốt cho cơ thể ! Mặc dầu cơ thể chịu những sự vất vả, những đêm thức trắng trước sách vở, văn bản.

(Xem tiếp trang 9)

Quý bà !
Quý cô !

Muốn có giấy tốt, đẹp
bền và dễ đi, không đâu
sánh kịp xin mời lại hiệu :

QUÊ HIÊN

36, Phố HÀNG BÒ
— H A N O I —

sẽ được
như ý !

áo nực

Quý Bà và Cô
chưa may được
cái nào vừa ý

XIN LẠI HIỆU MAY

LÊ - TÂM

30, Arm. Rousseau, Hanoi
(PHỐ LÔ ĐỨC)

sẽ được hài lòng

DAU nếu giống từ từ thì chả bao, lâu hơn dầu mọc lên, nảy ra nhiều mầm và chóng lớn. Dầu này cây hãy còn non ta phải tưới nước vào vườn dầu hay là lấy thùng tưới mà tưới cũng được.

Phải giữ cho độ và sâu bộ khỏi cần mất chồi non, sợ nó cần mất chồi thì dầu chết vì không còn mầm nào mọc được nữa. Khi cây cao được độ ba mươi phân tỷ, bây giờ cứ việc kẻ cho nó mọc, thường chỉ phải làm có luôn. Hái lá thế nào? Dầu mới giống đừng nên hái lá sớm quá vì rằng những lá dầu ấy làm đồ ăn, đồ ăn ấy sinh ra chất cây, có chất ấy thì cây mới nảy rễ, mọc cành, mọc lá.

CÁI CHÁNH

Trong số Dân Bà 245, bài thơ « TRĂNG LÊN » của Bàng - bá - Lân có câu :
Long lanh NGỌC SẮC - ắt đầm sen
nhưng nhà in sắp làm là :
Long lanh HẠT NGỌ - rắc đầm sen
vậy xin đính chánh.

C. B. Đ. B.

mà để dành ở thân cây và ở rễ nữa, dầu thành ra cỗi, hái được ít lá. Sau qua mùa đông chậm ra lộc.

Chỉ khi nào cây mọc đã khá mạnh, cao độ hơn thước tây hái lá không việc gì nữa thì mới nên hái mà thôi mà không nên hái hết mọi lá để cho cây còn có chỗ sinh ra mầm mà sống mãi được.

mà hại cả dầu nữa : vì rằng mất hết cả lá, cây không có mầm, phải dùng đèn những mầm trổ ở trong cây, mà mọc mầm khác, lá khác, cũng như người ta khi ốm đau, không làm việc được, phải đem đồ để dành phòng khi thiếu thốn mà ăn cho đến khi khỏi bệnh. Hái lá búp được vài năm thì mà lứa sau thiệt mất mấy thúng dầu tốt. Hái dầu phải để thừa ba lá ở đầu cành, và nếu không phải để lá thứ tư để nuôi tâm ăn một, ăn hai thì cũng đừng nên hái để lại cho nó nuôi cây. Ta thường muốn chóng, vặt cả cành lẫn lá. Những cành con mọc sát cành to, rất mạnh bị xước làm thành vết thương sâu nhựa chảy ra, hại cây, rồi hạt nằm bay vào làm cây sinh

CÁCH GIỮ GÌN VƯỜN VÀ HÁI LÁ

Phần thì lá kiếm lấy đồ ăn ở trong không khí, phần thì lá tiếp được đồ ăn ở dưới đất, rễ hút lên cho; rồi lấy những đồ ăn ấy làm thành nhiều mầm rất tốt để cho cây ăn, chẳng khác gì người đầu bếp vậy. Nhưng nếu ấy còn đọng ở trong lá ít lâu rồi nước ở trong cây mới đem tán đi nơi khác, nếu bây giờ hái lá về nuôi tâm thì cây mất mầm.

Khi có nhiều lá, lá làm việc nhiều, cây có nhiều mầm, chóng nhón lại trổ được ít nhiều ở cây để dùng về sau cũng như người làm ruộng, người đánh cá, để dành thức để dành cá để khi không có mà dùng.

Ta hái lá sớm quá cây thiếu mầm, mọc chậm, không có dầu

DẦU

GIÚP BẠN GÁI TÂM TANG

Dầu giống cần thận ở nơi thị trong mùa thu năm sau có thể hái được một hay hai lứa lá. Nếu dầu chưa tốt lắm thì đợi đến mùa xuân sang năm nữa sẽ hái tuy thiệt mấy lứa, chớ mấy tỷ dầu nhưng lứa sau lại được nhiều hơn. Nhiều người vụng say, mỗi lứa tâm nuôi nhiều quá, khi ăn rồi không đủ dầu ăn đến lúc chín, sợ tâm chết đói, hái liều hết mọi lá, cả bầm lẫn non, sống những nước, tâm ăn sẽ thành búng. Làm thế vừa hại tâm

bệnh, hoặc sâu bọ đục cây. Thế cũng như người đàn bà cởi áo con muốn chóng kéo toạc cả da con ra. Và lại bé những cành con đi như thế, những mầm ở đó không còn dầu mà ra lá, lứa dầu sau hầu ít lá.

Phải hái từng lá một, đừng vặt, đừng tuột lá từ trên giò xuống, làm thế nhanh thật nhưng rụng mất nhiều mầm ở cuống lá, những mầm ấy nếu còn sẽ nảy cành có lá nhiều.

(Còn nữa)

LINH-HƯƠNG

(Nho-Quan)

là đây mùa hạ...

Là đây mùa hạ mấy
 tuần mưa,
 Vắng - vắng không gian
 hết đợi chờ.
 Sen thuở sắc hồng xinh
 má nụ,
 Mắt tròn mây biếc, tóc
 thay tơ.
 O Mùa hạ ngày xưa qua
 thoáng đi,
 Rung-rinh hoa phượng
 ngát hương quý.
 Em đều chân bước,
 mềm thân liễu,
 Dáng dấp sen vàng đọng
 dưới mĩ.
 O Nhớ đến bàn tay,
 những dáng hoa,
 E-dè buổi ấy ngóng tin
 xa.
 Gối tròn cả ở trong lòng
 giấy,
 Chưa vẹn tình sâu, bóng
 nguyệt tà.
 O Người một trời hương
 thắm cửa duyên,
 Rượu sầu nhấp mãi đến
 thành điên.
 Có đêm mưa lụt hồ
 dâng nước,
 Đi đôi lâu ai tắt lửa
 đèn.
 O Qua đến mùa xưa
 nắng hạ phai,
 Trống, sao vắng-vặc lộn
 phương trời.
 Vẫn tìm, chưa hưởng
 mùi hương tóc,
 Chưa uống say vào
 nhạt sắc môi.
 O Em vẫn xa đi với nẻo
 đường,
 Một lòng hoa ngát, một
 trời hương,
 Là đây sen đến tuần
 thay nụ,
 Gió một phương về
 thổi một phương.

BÍCH-CÁU
 (Lời Bến Nước)

CÒN
 ĐAU
 XUÂN
 SẮC

Tặng chị em họ Hoàng - H T

Còn nhớ chăng em lúc thiếu thì
 Ngày thôi trở mẹ - Chị toan đi...
 Em buồn tha thiết và em khoe
 « Yêu một chồng thôi; em kể chi! »
 Chị biết cha già say vợ trẻ,
 Mẹ gà con vịt đến bơ vơ...
 Ấp yêu chị cố thay người khuất, -
 Cam phụ lòng ai - hết đợi chờ -
 Rồi chị có em, em có chị,
 Nghĩ rằng muốn thừa chẳng xa nhau.
 Những mong phải lứa vừa đôi đũa
 Em có chồng con, chị hết sầu.
 Hồng mà hồng mãi em lớn lên
 Rào sương che nắng, chị nhiều đêm
 Hương hoa vãi mẹ xin phù hộ
 Tơ buộc cho tình em thắm duyên.
 Chị thì từ đây đào phai má.
 Sơn nhạt môi - Đời hết cả vui,
 Duyên có mà cam rằng nhạt nhẽo
 Mang lời day nghiếng: « phụ tình tôi!
 ... Thế rồi một buổi sang thu ấy,
 Em bỗng chấp vào đôi cánh liền
 Rồi chỉ nhìn thôi và chẳng nói
 Một lời biệt chị lúc em lên...
 Cánh trắng trời xanh em có hay
 Xuân tàn sắc tạ chị giờ đây,
 (Em đi, người cũng đi biển biệt)...
 Mười ngón tay xương đếm tháng gầy

Ngày cuối tháng năm Mùi
 Tôn - nữ HOÀNG - TRẦN

Cách thử con gái con gái

Muốn biết trước xem người
thiếu phụ có thai sau này sinh
con gái hay con gái, người
mình cũng có nhiều cách.

1) Hễ người thiếu phụ đang
đi đường, hoặc đang mãi làm
việc gì, ta gọi to tên người ấy
lên. Hễ người ấy ngoảnh cổ lại
đang tay phải thì là có thai con
gái, mà ngoảnh cổ lại tay trái
là con gái. Nam tả nữ hữu
là thế!

2) Xem ngón đùi đưa con
trước, nếu sờ các ngón mà
thuộc về chân thì là có thai con
gái, sờ lẽ là con gái.

Cách thử này ở Liban cũng
lạ. Người ta cắt một khoanh
tròn vào miếng vải, mang dán
vào tường, hễ người đầu tiên
đi đến miếng vải ấy là đàn ông
thì sau người thiếu phụ sẽ
đẻ con gái, nếu không thì là
con gái. Cách thử hai mang
giấu một con giao và một cái
kéo xuống hai cái gò, rồi bảo
người có thai ngồi lên đây. Nếu
ngồi lên cái gò ở dưới đặt con
dao thì là con gái. Cách thử ba
thì rất giản dị: bảo người đàn
bà bước chân đi, hễ bước chân
phải là con gái, mà chân trái
là con gái (1) Phong tục này
trái lại với lời nam tả nữ hữu
của ta.

3) Người có mang, hễ khi
nằm ở giường dậy mà chồng
tay phải xuống giường, là có
thai con gái, chồng tay trái là
con gái. Phải ta cho thuộc về
âm mà trái thì về dương. Âm
tức là sâu xa, không lạnh,
không may; dương tức là tốt
lành, phồn thịnh, may mắn.
Nhà bác học Marat Grami báo
âm dương là hai cái mãnh lực

nó phân đôi nhau, nhưng nếu
nó hợp tác với nhau thì lại
rất tốt. (2)

Bé khác thường

Người sản phụ sinh đứa bé
ra mà được « mẹ tròn, con
vuông », không sảy ra điều gì
khác thường, thì phong tục
chẳng lấy gì làm lạ cho lắm.
Nếu không may sinh nở khó
khăn hay khác thường thì thật
lắm chỗ kỳ khôi.

Nằm lên giường rồi mà
người đàn bà đau mãi không
đẻ được, người Nam mình phải
lấy lược chải tóc người sản
phụ. Làm thế mà chẳng thấy
hiệu quả gì, ta phải cưa thang
giường ra làm 5, làm 7 mảnh,
hoặc nhỏ cộc cầu ao. Cũng có
khi người chồng phải lấy một
cái quần của mình giộc ngược
xuống cho vợ chồng đẻ, hoặc
chèo qua mui nhà, hoặc lội qua
ao. Ở Phú Lý tôi thấy nhiều

KHẢO-CUU
TIẾP THEO

TU,

THUA

nơi bắt đàn bà phải uống cá
nước ở đáy (lòng) đồ để cho
mau đẻ. Tất cả các cách làm
như thế, chẳng qua người
mình chỉ quá tin ở sự kiêng
giao cảm (sabou sympathique)
nghĩa là làm một việc gì để
mong một việc khác cũng sẽ
sảy ra như thế. Cũng vì một
quan niệm ấy mà hễ khi đàn
bà chậm đẻ người mình còn đi
tìm một cái thùng trâu hay
thùng bò để chắt ra làm đôi.

Ở Madagascar hễ đứa bé mới
đẻ ra mà đi đại tiện ngay hay
hắt hơi ngay, họ cho là một cái
điềm quái gở nên họ hay
giết bỏ (1).

TRU A

Gà trong thôn vắng
Tre củ bên nương
Nhà ẩn mái vàng
Chùm cau chưa tỉnh

Trời lợp sân mây
Đường láng tro già
Ve rè nát giọng thơ
Trưa nặng nề qua,

Bên ruộng vàng hoe
Cây tri nghiêng xuống
— Vườn trong còn sót
Tranh mờ trên cánh

HÈ 1944 ĐÃ CÓ BÁN ĐẶC - S

CHOI

MỘT TẬP VĂN EM DỊU DO
ĐÀO-PHI-PHỤNG, LÊ-ĐÌNH-NGÂN
B.Đ. ÁI - MỸ, một cuốn văn sẽ
TRÌNH-TIẾN, lại cho các bạn
TỔ - LIÊN, cũng thú vị rất m

VỚI MỘT PHỤ - TRƯỞNG Á
BÌA IN MÀU, TRINH-BẦY M

Ở xa gửi thư cho M
n. 8, Rue Courbet

U' A HÈ

vắng nghe trưà gáy.
 rơng ngóng gió về.
 vàng qua ngõ hẹp,
 a tỉnh hẳn cơn mê,

o
 mây gợn gợn sóng
 r giải đá sơn nâu.
 g thêm ngao ngán,
 qua, chậm ít lâu.

o
 g hoe phủ lớp bùn,
 xuống lá thối buông,
 on sót đôi chim nhỏ
 cánh giọt nắng run.

CỔ THYM (sông ly ly)

A S O ' - S I N H

CỦA NGỒ -
 QUÝ - SƠN.

ẶC - SAN VĂN - CHƯƠNG

O' I HÈ

U DO NHỮNG CÂY BÚT :

H-NGÂN, TRẦN-THANH-ĐỊCH,

văn sẽ mang MỘC - LAI,

ác bạn nh ều NGỌC-TRẦN,

mát mẽ trng TỐ - T R A I,

ng nực này ○

NG ÂM - NHẠC CỦA M. L.

BẦY MỸ-THUẬT, GIÁ 1\$80

cho Mr BỬU-ĐÁO

urbet — Quinhon.

Những vết chàm ấy, đàn bà Pháp cho là vì ăn những quả chín khi có thai nên đẻ con như thế, nhưng đàn bà ta thì lại nghĩ thế khác. Ta cho rằng những đứa bé có chàm là những đứa đã sông đi chết lại chẳng biết bao nhiêu lần ở gia đình khác, nó không quay lại được gia đình ấy nên nó phải giữ về nhà mình. Nhiều người còn quyết rằng lần trước đẻ đứa bé chết mà bôi đen vào chỗ nào ở người nó thì lần sau đẻ, dù sông hay chết, đứa bé cũng lại có chàm đúng như là đã bôi vào đứa bé trước.

Đẻ sinh đôi ta cũng cho là một sự phi thường, nên người mình cũng giống như một vài dân ở Phi Châu (4) mang cho đi cho một đứa. Nếu đẻ sinh đôi một trai một gái thì ta phải vờ làm lễ cưới cho chúng nó; làm như vậy là có ý để hai đứa bé được sông cá, nếu không một đứa chẳng bao lâu

chúng sẽ diên rồ mà làm hại cả đến tính mệnh bố mẹ nó (1) Ông G. Ferrand báo đã có người đàn bà không chịu theo cái phong tục ấy, rồi sau bị một đứa bé chết và một đứa bé rồ.

Ở Inurina hễ họ nhà vua mà có người đẻ sinh đôi thì bị trục xuất ra ngoài hoàng tộc (6) Ấy cũng vì phong tục quá nghiêm ấy mà xưa người Inurina hễ đẻ sinh đôi họ cũng giết đi (7) Ông Lubbock đã so sánh một vài trường hợp đẻ sinh đôi có nói: nếu đẻ sinh đôi mà giết đi là vì họ tin rằng một bồ thì chỉ có thể đẻ được một con Nếu đẻ hai con thì là người bất hiệu (8) Quan niệm ấy chỉ có thể thích hợp với vài trường hợp thôi, chứ không thể nói cho toàn thể thế giới được.

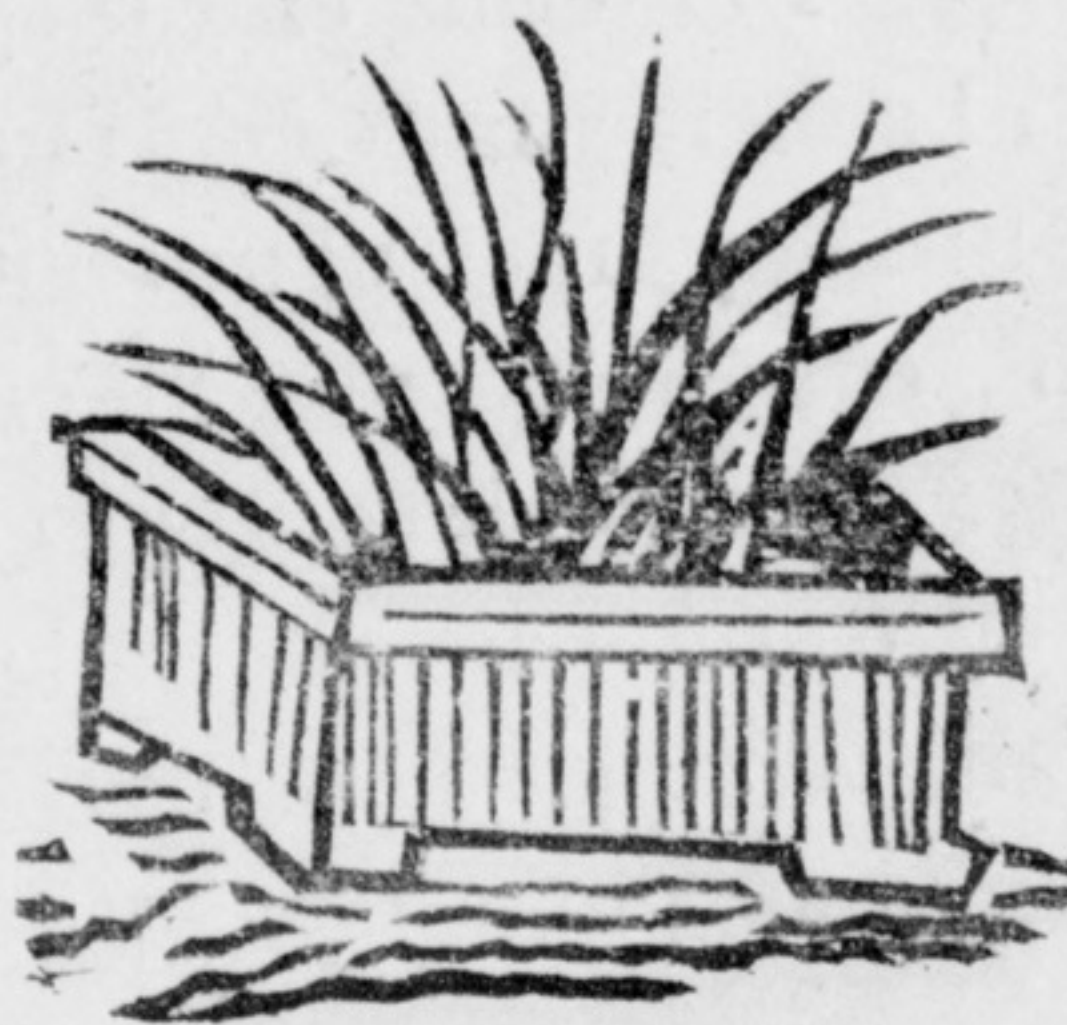
Trái lại, cứ theo ông E Cranley, có một vài giống người ở Madagascar họ cho rằng hai đứa sinh đôi, thì một đứa là con nhà giời. Và thế nên họ tôn kính cả hai đứa (9). Ông H. A. Junoll cũng có nói: chả có ở đâu tôn sùng trẻ sinh đôi bằng người Bontonsu Họ tin là hai đứa sinh đôi đều là con giời cả. Một đứa là đại diện của mặt giời và một đứa là đại diện của mặt giếng (10)

(Còn nữa)

(1) Au Liban, p. 735

(2) La civilisation chinoise p. 225 ; La pensie chinoise, p. 115.

(3) Les Tanolas, p. 1175

phải lia trần mà có khi cả hai đứa cùng chết.

Đẻ sinh đôi ở các nước ở Phi châu còn gây ra nhiều phong tục đáng sợ hơn nữa. Đối với người Antambahoaka, khi người thiếu phụ đẻ sinh đôi xong thì người thiếu phụ ấy cùng tất cả người đến giúp về việc đẻ, đều bỏ đứa bé nằm một mình để cho một người thầy bùa vào bóp cổ đứa bé (5) Khi người thầy bùa giữ ra thì gia quyến đứa bé mới giám vào khóc đứa bé. Cũng có khi họ còn mang đứa bé ném xuống ao cho nó chết đi. Họ làm như vậy là vì họ tin rằng những đứa ấy không thể nào sông được, rồi

DÈ SINH ĐÔI

(Tiếp theo trang nhất)

Nêu sinh-đôi « giả » (hai đứa do 2 tè-bào sinh ra) thì thường sinh một trai, một gái, mặt mày và tính tình chẳng giống nhau bao nhiêu để phân biệt lắm.

Cái ca sinh đôi « thật » đáng chú ý hơn.

Các nhà sinh - lý - học nhận thấy rằng : hai đứa trẻ sinh đôi « thật » chẳng những giống hệt nhau, mà lại còn lạ điều này : hễ đứa này đau, thì đứa kia cũng đau, cùng đau một thứ bệnh. Hai đứa cũng ưa thích như nhau, học lực cũng đồng nhau, không hơn kém. Và dấu hai đứa ở xa nhau cách trở mấy nghìn cây số cũng vậy.

Sách vở đã ghi chép những chuyện lạ này.

Giáo sư Piccard— người mà trong một số trước chúng tôi đã có nói đến trong bài về cuộc thám hiểm đáy biển — là con sinh đôi. Ông có người anh giống hệt như ông vậy, tên Jean Piccard. Hai anh em ở cách xa nhau. Ông Auguste-Piccard ở nước Bỉ; Jean Piccard ở bên Mỹ. Thế mà cả hai người, cùng một lúc, đều nghĩ cách chế tạo khí cụ để xuống thám hiểm đáy biển.

Một cặp song sinh khác Wolf và Vill-Heintz, đều làm chefs d'orchestre, cầm đầu một ban nhạc. Hai anh em thay phiên nhau đi làm việc, bữa nay người này, mai người kia đến cầm cây nhịp điều khiển ban nhạc. Thì từ những người đàn thổi trong ban nhạc cho tới công chúng đến nghe, không một ai phân biệt được

GIA CHÁNH

LONG TU NẤU TRẦN.—

Lựa long tu to và trắng, ngâm trong nước ấm ấm một đêm, cho long tu nở đều. Lây ra tách theo bề giải miếng long tu, sẽ long tu ra làm hai Thái ra từng khúc, giải sáu phần tây, ngang ba phần. Lây kéo cắt hai đầu miếng long tu cho nó có tua, chừa lại ở giữa một chút, để miếng long tu khỏi rơi ra. Bỏ long tu vào nước lạnh luộc với mấy tép tỏi và mấy miếng mỡ, như luộc vẩy. Chừng bằm miếng long tu mềm sẽ lấy ra. Ngâm long tu vào trong nước lạnh, để riêng. Múc nước dùng ra sòng để nóng, cho bột vào nước dùng, đun sôi nhỏ lửa vài dạo. Thả long tu vào nước dùng đun năm phút, sẽ cho của bẻ vào khuấy đều, múc ra bát. Trên bát bày jambon thái miếng nhỏ và tiêu mùi.

bữa ấy là người anh hay người em cầm đầu ban nhạc. Từ cách đánh tới mọi cử chỉ khác đều giống nhau như có một người. Lây làm lạ, người ta đã quay phim xem thử, thì thấy không sai chút nào. S. G.

LONG TU NẤU ĐÓN. —

Long tu luộc như đã nói trên, dùng giò sống, (xem giò chả) đắp vào giữa miếng long tu, để lên đĩa hấp cách thủy, giò chín lấy ra, để riêng. Đồ độn nấu với long tu là : măng luộc rồi, su hào, cà rốt thái mỏng, cắt theo hình chữ nhật, một bề ba phần tây, một bề phau ruồi. Thịt thăn gà, thịt lợn nạc cũng thái để riêng. Cho mỡ vào chảo sào thịt gà, thịt lợn với hành, nêm vào thịt một chút nước mắm vừa đậm đậm. Rồi đổ tất cả đồ độn vào chảo chung trong mười phút, sẽ đổ nước dùng ngập đồ độn đun nhỏ lửa. Chừng nào bằm miếng cà rốt thấy chín, sẽ để long tu lên trên, cho long tu nóng lại.

Múc các thứ đồ độn ra bát trên bảy long, giò lụa, trứng chấy thái miếng. Nước nấu long tu cũng để sấm sắp bát dùng nấu cạn quá.

BÀO NGƯ NẤU BỒ CẦU :
LUỘC BÀO NGƯ.— Bào ngư có hai thứ, thứ hộp và thứ khô Bào ngư khô nấu lâu hơn, trước thết phải ngâm nước (Xem tiếp trang 11)

ĐANG IN

GIA 6 \$ 50

LÀM BẾP GIỎI

CỦA BÀ VĂN - BÀI

Có một 100 bài khác nhau
và nhiều thực đơn thay đổi.

IN BẢNG GIẤY TÂY

Sách in có hạn, ai mua lên gấp trước - Tiền trước 1\$20

thư và man-
dat để cho :

Mme Đào-Thị-Minh

118, Duvalier
— HANOI —

Nước Trong Nguồn

(Tiếp theo trang 3)

Nói rằng nhà thương bảo hộ (hội đó chưa mang danh hiệu Yersin như bây giờ) là một chỗ hoàn toàn lạ lẫm đối với Phương cũng không phải quá đáng! Tuy sinh trưởng ở Hanoi nhưng từ bé Phương không có dịp nào đặt chân tới đó. Mỗi khi đến thư viện trung ương, phải đi qua thì cũng chỉ hay đi qua phía bên cạnh, giấy có nhà xác. Và thường thường Phương gặp một cỗ quan tài khiêng trong nhà xác ra, một cỗ xe tang đặt bên vệ đường. Tất cả những hình ảnh gì cái tiếng « nhà thương bảo hộ » có thể gợi trong óc nàng chỉ thu lại có chừng này. Thế cũng đủ gây trong lòng Phương một nỗi ghê ghê, rợn rợn, khiến đôi cháu Phương cứ tự nhiên lảng tránh mỗi khi bắt chợt đi qua nhà thương.

Trong buổi học tập sự và thực hành đầu tiên ở nhà thương bảo hộ, Phương tuyệt nhiên không còn thấy có cái cảm giác ghê rợn ấy. Nàng đã cùng với mấy bạn đồng học đi khắp chôn, khắp nơi, khắp các buồng các ngả trong nhà thương, không bỏ sót một chỗ nào! Họ gọi đây là một cuộc « tuần du » để biết đại cương cái khung cảnh và cái không khí của một nơi sẽ là cái trường hoạt động của họ trong sáu năm và trong suốt cả một đời họ cũng nên! Bởi vì sau này tốt nghiệp ra, dù làm y sĩ trong các nhà thương công, hay chủ trương một đường đường riêng thì nơi hoạt động

mới của họ cũng chỉ là một biên thê của nhà thương bảo hộ này mà thôi.

Cuộc tuần du kéo dài gần hai tiếng đồng hồ, và cứ trông nét mặt lần ngán có chiều suy nghĩ của mọi người, đủ biết nó đã gieo vào óc họ nhiều cảm tưởng phức tạp khác nhau. Nhưng cái cảm tưởng chung cho hết thấy và trội hơn hết ở mọi người là cái cảm tưởng chán ngán chính ngay cái sông của con người! Thử một sinh viên Nam Kỳ mà cả lớp đều biết anh sùng đạo Phật, ăn chay suốt năm, nói to cái cảm tưởng chung ấy ra:

— Cuộc thăm thú của chúng ta vừa rồi thật gồm cả bốn cuộc đi chơi của Như Lai ở bốn cửa thành lúc Người chưa thành Phật, còn ở ngôi Hoàng Tử. Sinh, lão, bệnh, tử chúng ta vừa chứng kiến cả bốn cảnh nào nề khôn nạn của nhân sinh! Cái kiếp người không có gì là vui thú cả và vẫn chỉ có con đường tu hành của

Mùa hè năm nay
HÃY ĐỌC

CHƠI HÈ

ĐẶC - SAN VĂN - CHƯƠNG

Bài của :

Đào-Phi-Phụng, Tổ-Liên,
Trịnh-Tiên, Ngọc-Trần,
Lê-Dinh-Ngân, Trần-
Thanh-Địch, Tổ-Trai,
Mộc-Lai, B. Đ. Ái-Mỹ...

Với một phụ-trương âm-nhạc
của M. L. Trính bày mỹ thuật Giá 1\$80
Ở xa gửi thư cho : M. Bưu-Đạo
8, RUE COURBET - QUÉBEC

Phật tử mới giải thoát được cho chúng sinh bốn cảnh khôn nạn kia!

— Nhưng nào Đức Phật đã giải thoát nói cho chúng sinh đâu! Sự thật hiển nhiên đang ở dưới mắt chúng ta vẫn là những cảnh sinh lão bệnh tử trong cái thật trạng gồm ghê ghê nhất của nó!

(Còn nữa)

**Thanh-niên hợp-nhất
chữ không độc-nhất**

TỦ SÁCH NGÀY MỚI

Sắp có bán :

VĂN-HỌC VÀ TRIẾT-LUẬN

Đã MỘNG SƠN viết

— Một phương-pháp phê-bình mới lạ — Một tinh-thần mới lạ — Một cây viết danh thép — Căn cứ vào biện-chứng-pháp, tác giả nghiên-cứu về vấn-đề phụ-nữ trên thực-tạng của xã-hội Việt-Nam

Sắp xuất - bản :

Khổng-Giáo với ông Đào-duy-Anh

Nghiên cứu của NGUYỄN UYÊN DIỆM

ĐẠI - HỌC THƯ - XÃ

118, Henri d'Orléans - Hanoi

Giám - Đốc : LÊ MỘNG CẦU

Bà MỸ Namđịnh. — 1) Crème Tsar hiện có hai thứ, một thứ dùng để nuôi da mặt, một thứ để đánh phấn, thứ trên dùng về ban đêm, thứ dưới dùng về ban ngày 2) Dùng crème de beauté suốt cả ngày thì không nên vì nó làm bí da 3) Mùa này có thể dùng lait thay crème được, đánh phấn sẽ mát hơn. Lúc rửa mặt phấn cũng lại lấy lait ấy mà rửa mới sạch. Những đêm nóng trời, tốt hơn dùng bôi gì lên mặt cả. 4) Ai mới lấy chồng mà vú không thể, đừng lo. Vui lòng mua dùm các mỹ phẩm.

Có HUỆ Kompongchan. — 1) Mắc bệnh thiếu máu, nên đi nghỉ mát ở biển và uống cho nhiều nước thịt bò ép 2) Bà nên dùng lait d'amande thay crème và phấn thì dùng màu ocre rosée n° 3. Hạn báo đến 3-12-44 mới hết.

Có D. T. T. Namđịnh. — Nước da ấy dùng màu orange sẫm được Thoa như thế này thì mới có vẻ bớt dầy; đậm ở đường hai môi cần chỉ, rất lọt ở vành môi.

Có THANH-NGA Sahuynh. — 1) Mặt ấy dùng phấn màu rosée n° 1 đánh rất đậm ở cằm, lọt ở trán và hai bên

TRA LỜI ĐẸP

má. Sơn dùng màu rouge n° 2. 2) Nên đeo kính mắt tròn 3) Thuốc đó chỉ có làm cho vú tròn chứ không hại giá 15\$00 cả cước. 4) Thoa son rất đậm ở môi dưới lan cả ra vành môi, rất lọt ở môi trên 5) Hết thứ pommade ấy rồi 6) Các mỹ viện dùng điện có thể làm cho sống mũi cao hơn chút nữa 6) Được 7) Đeo hoa tai kiểu thường chứ kiểu dầm thì mặt lại càng già 8) Nên giữ gìn móng tay cho sạch, chuốt cho bóng, không nên bôi thuốc vì đó là một thói cũ rồi.

Bà THANH Honecobé. — 1) Có một thứ phấn riêng dùng cho nách làm ráo mồ hôi 2) Có lẽ tại bà không biết cách tập, coi những phương pháp làm cho bụng thon ở trong các số báo cũ. 3) Người không có bệnh chỉ nên ăn đều ngủ đều là béo thêm, chẳng nên dùng thuốc

Có LAN Trựcđịnh. — 1) Tất cả những bệnh ấy đều do tuổi dậy thì mà ra. Có nhiều người cứ đi lấy chồng là hết. Nên khuyên chị có ở chỗ thoáng và yên tĩnh 2) Về kinh nguyệt uống Jouvence du Lys 3) Nên nghỉ mát ở bờ biển

Có MAI Namđịnh. — 1) Lắc lait cho đều, bôi một lượt để hơi se se đập phấn lên hoặc muốn giản tiện, cho chút phấn vào chút lait trộn đều, xoa khắp mặt. Lúc rửa mặt phấn cũng dùng lait ấy. 2) Dùng dũa chuốt tiêu sanh bôi vào chỗ « lang ben » 3) Không có thuốc trừ dệp, nên bắt luôn và dội nước sôi luôn Không thấy tem nên không trả lời thư riêng.

Ô. MINH Laotchay. — Độn tóc không mua được. Còn lait và filet ông gởi 20\$00.

CÓ THUY

Vua Cốt - mìn và chiến - cụ

ALFRED NOBEL

hay là

NGƯỜI SÁNG-LẬP GIẢI THƯỞNG

BÒA-BÌNH QUỐC-TẾ

Cuốn thứ nhất trong tủ sách

« TÀI MẬT NĂM CHÂU »

của Lương-văn-Mẫn

C. I. P. I. C xuất-bản

Một tập khảo-cứu rất công-phu về cuộc đời đầy kiêu-nhân và sáng-kiến của nhà doanh-nghiệp quốc-tế NOBEL

Bìa in màu tại I. D. E. O.

Bản giấy tốt. 2\$20 một cuốn

Bản đặc biệt. 1200 một cuốn

BÀ CÓ BÀ

TRÊN ĐƯỜNG NGHỆ THUẬT

VĂN HỌC BÌNH-LUẬN CỦA VŨ NGỌC-PHAN

In lần thứ hai, có phụ thêm chữ Hán và sửa lại rất kỹ — Quyền sách rất cần cho tất cả những người muốn hiểu rõ cách viết văn, các loại văn, đặc tính văn chương Việt-Nam và nầy nước khác

Rất có giá trị, Giá 3\$00

CON ĐƯỜNG MỚI CỦA THANH-NIÊN

CỦA VŨ-NGỌC-PHAN

Quyền sách giáo dục thanh niên mà gia đình nào cũng cần phải có. — Giá 2\$20.

SẮP XUẤT-BẢN « CỎ ĐẠI »

thiên ký ức rất đặc sắc của TÔ-HOÀ

NHÀ XUẤT-BẢN HÀ-NỘI

Vũ gia trang — Thái-hà-áp — Hanoi

GIA CHANH

(Tiếp theo trang 8)

nóng vài đêm, cho bảo ngư nờ đều. Rồi vớt ra rửa sạch. Cho vào nước tro luộc trong ba giờ đồng hồ, bao giờ bằm miếng bảo ngư-thầy mìn, sẽ lấy ra Con to thái làm ba, con nhỏ thái hai, bỏ bảo ngư bóp đều, vẩy hết nước rượu, để bảo ngư ỉa đĩa, muốn nấu món gì cũng phải làm như vậy. Nếu là bảo ngư hộp, phải thái ra từng miếng mỏng để riêng giữ lấy nước. Định nấu với món gì, nên chờ khi món ấy chín, gán nhắc ra hãy bỏ bảo ngư vào chừng mười lăm phút cho miếng bảo ngư nóng thì lấy ra ngay. Nếu lâu bảo ngư sẽ già và hết nước ngọt.

Bổ câu nấu bảo ngư nên lựa bỏ câu vừa ăn, đừng non quá, vật lông thui bỏ lông con, mổ đằng lưng, moi ruột bỏ đi, để tim gan lại, sát muối vào bụng chim. Bỏ chim vào chảo rán qua cho vàng, lấy chim ra sắp chim vào song, chung quanh chim rắc bảo ngư. Đổ nước dùng ngập con chim. Đặt song chim lên bếp, đậy nắp lại, hầm nhỏ lửa. Chừng lấy đĩa siên vào con chim, thầy mìn là được. Nước nấu chim phải cho cạn một nửa là vừa. Khi gán mức ra, cho vào chim vài chục tai nấm tồng cú, vài cây hành lá để cá cây. Lúc mức ra bát, bày chim ở giữa chung quanh bày đào ngư và nấm, giữa để một cây hành. Nước dùng mức vào bát vừa sấm sập. Nếu bảo ngư hộp, lúc gán đem rá cho bảo ngư và đổ nước bảo ngư vào.

(Còn nữa)

VĂN - ĐAI

THƯ' TIN

Đã nhận được mandats của quý vị kẻ dưới đây vạy xin cảm tạ.

Cô LÊ THỊ HƯƠNG Traviên có cô Nguyễn thị Xuân Sonta bà Trần hòa Bích Tam quan, cô TỐ Bắc giang, cô Mai kim Loan Xiêm Khương, bà Đinh văn Thanh honeste, cô Bích Vân Faifo, ông Dương quang Tấn và Lê ngọc Dang Gladinh, cô Trần Minh Nguyệt Mao khê, cô Suzanne Trần văn Tiểu Biên Iloa, Dương thị Tư Saigon, ông Mai Linh Hảiphong, ông Hội Ký Namđinh, cô Bích Thu Phú thọ, bà Đinh văn Tường Béo thủy ông Nam Tân Hảiphong ông Lê văn Giệ Thủ đầu một, ông Hương Giang Huế, M. le Résident et S. E. Nguyễn khánh Đắc Bắcninh, bà Ngọc Cương Badden, cô Lâm song Mai Bắc Liêu, ông Minh Đức Thái bí n, ông Nguyễn văn Nhiều Lâm tơn, bà Đỗ mộng Lương Tenékan, cô Trần tu Chung Laokay, cô Như Lê Quảng trị, bà Lê Kim Cương Faifo, bà Dương văn Sum Rạch Giá, cô Bạch Yên Tuy hòa, cô Kim Chính Đô Lương, cô Lê thị Bé Thanh hóa, ông Quang Minh Namđinh.

Bà ĐỖ QUỐC BẢO La'châu — hạn báo 22-8-44 mới hết vạy xin cải chính lại cho đúng.

Cô LÊ NGỌC DUNG Thủ đầu một. — hạn báo đến 14-8-44 hết.

Cô BÍCH VÂN Faifo. — Báo mỗi tuần ra một kỳ vào ngày thứ sáu.

Một ĐỘC GIẢ Phanthiét. — Chúng tôi nhận được mandat 8\$00 serie A 046322 số 155 gửi rá tiền báo, song không ký tên rõ: nên không biết của ai vạy của ông bà nào xin cho biết để tiện việc sổ sách.

Bà KIM Cẩm xá. — Không có quyền đòi lại cái nhà ấy, đừng thừa kiện phí toa vô ích.

Cô LAN Kiến an — Thế thì đánh chịu, vì không có cách nào khác hơn.

Ô. TRẦN Hảiphong. — Cũng chịu. Không thấy tem nên không trả lời thư riêng.

Ô. ĐỖ VĂN LONG Những sách đó ở Hanoi không còn.

Ô. LÊ TÂM — không đăng được.

Cô PHƯƠNG DUNG. — Một vấn đề to tát thế, cô định giải quyết bằng 40 giòng chữ n???

CHUYỆN RIÊNG

(Tiếp theo trang 2)

cho gia đình vị hôn phu tôi khiến gia đình vị hôn phu tôi khinh rẻ, bỏ qua sự cưới xin vị hôn phu tôi đã hết sức mình oan song không được và gia đình chàng cảm chàng không được lại văng nhà tôi nữa. Cha mẹ tôi đã biết chuyện riêng móc tôi. Tôi đau đớn quá, vị hôn phu của tôi lại đổi nơi khác không thư từ gì cho tôi nữa? Làm thế nào để minh oan?

AI - GIAO

Làm thế nào để minh oan và minh oan để làm gì nữa? Chắc chắn là cuộc hôn nhân của cô không thành rồi. Các bậc cha mẹ không những sợ một người con gái lẳng lơ thật tình mà cũng sợ cả người con gái hay thư từ rắc rối hay yêu thật hay giả vờ yêu! Và các cụ sợ thế mà đứng đây. Cô hãy coi đây là một bài học, từ rầy đừng có làm bạn trai nữa.

Cô THANH Thái Bình. — Phải chịu vạy vì con không có quyền kiện cha.

Cô DU QUYÊN Phú lạng thương. — Nên nhờ bậc phụ huynh trong nhà ngăn cấm triệt để.

THU LINH

Giới thiệu sách

Chúng tôi vừa nhận được cuốn 1 « Alfred Nobel » của M. Dương văn Mẫn viết do nhà CIPIG 72 Wiele Hanoi xuất bản, tưởng các bạn thanh niên mỗi người đều nên có 1 cuốn.

THUỐC GIA-TRUYỀN TUYỆT HAY ::

PHÒNG - TÍCH CON CHIM 0p 50
 THUỐC - LY CON CHIM 0. 40
 THUỐC - HO. CON CHIM 0. 40
 CHINH - KHI CON CHIM 0. 40
 DẦU CHÔI HOA - KỶ GIA 1 p. 20

ĐẠI-LÝ TỔNG PHÁT HÀNH:
 NAM-TÂN 109, Bonnal Haiphong.
 AN-HÀ 13 Rue du Cuivre Hanoi.

THÀNH - HUÔNG

Hiệu bánh ngon và khéo nhất

HANOI

Đủ các thứ bánh mứt lồi ta.

NHẬN LÀM : BÁNH ĐÁM CƯỚI

43, PHUC-KIEN • VÀ CÁC THỨ •

HANOI BÁNH SÈU, TẾT.

GIÚP CÔNG QUÝ !

Y nhĩ gì kảng bỏ ra mỗi tháng
 một đồng mua tấm vé ;

Sô Đông Pháp

mà còn hy vọng sẽ có :

Nhà lầu, ô-tô, tha hồ sung sướng
 mỗi tháng mở một kỳ

Muốn được sinh tươi,
 các bạn hãy dùng thử :

7 MÀU SẮP MÔI
Pimprenelle

Do nhà Kỹ-sư hóa-học JEAN BEYER chế-tạo.

Bán theo giá quảng-cáo
6P.90 MỘT ỖNG.

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN : **TAMDA & Cie**
 72, WIELÉ HANOI 72,
 (CẦN NHIỀU ĐẠI-LÝ-CÁC TỈNH)

CẦN ĐỀ Ý HAI ĐIỀU :

1) Phương thuốc ho lao của cụ TRỊNH-VĂN-HÀO (nội tổ
 ông đốc học HÀO) là đáng tin cậy vì đã cứu sống nhiều
 người mắc bệnh ho lao, ho ra máu hay ho đẫm. Có 2 thứ
 Có hai thứ: 6p00 và 4p00 - hạng đặc biệt 3p00
 2) Toàn cõi Đại-Á-Đông ai cũng rõ sự công hiệu của Nước
 Cốt Sâm Cao-Ly (còn sấm Cao-Ly cũng lấy nước cốt
 Đại) tài bổ dưỡng người già yếu. Thanh niên nam nữ gây
 cảm, bạc nhược. Vẻ

Vẻ lớn: 6p00 nhỏ 4p00 - hạng đặc biệt 3p00
 Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG :

TRỊNH-VĂN-HÀO

19, Rue de Vassoigne, Tân-dinh-Saigon

RA ĐỜI TỪ NĂM 1921, THUỐC BỔ

CỦU-LONG-HOÀN
VÔ-ĐỈNH-DẪN

ĐÃ TUNG LÂM DANH-DỰ CHO NGƯỜI LÀM THUỐC VIỆT-NAM
 KHẮP XỨ ĐÔNG-PHÁP CÁC CỬA HÀNG AN-NAM VÀ KHÁCH ĐỀU CÓ BÁN LẺ
 Hộp 2 hoàn : 1p.95 Hộp 4 hoàn : 3p.70 Hộp 10 hoàn : 9p.00 Giá đã kiểm soát

TỔNG PHÁT HÀNH Bắc-Kỳ, Ai-Lao và phía bắc Trung-Kỳ
 ÉTABLISSEMENT VẠN-HÓA N. 18 Rue des Antennais - HANOI

Publication autorisée par arrêté du Gouverneur Général du 19 Janvier 1939
 rimerielmp Le-Cuong, tirage 100 Exemplaires La gérante LUY-THỊ-YÊN ở TUYÊN-AN